

FILOZOFICKÁ FAKULTA
Univerzita Karlova

Zápis o části státní bakalářské zkoušky Obhajoba bakalářské práce

Akademický rok: 2021/2022

Jméno a příjmení studenta: Tereza Martinovská
Identifikační číslo studenta: 52798628

Typ studijního programu: bakalářský
Studijní program: Humanitní vědy
Studijní obor: Filozofie - Historie
ID studia: 543715

Název práce: Láska není švédský stůl
Pracoviště práce: Ústav filosofie a religionistiky (21-UFAR)
Jazyk práce: čeština
Jazyk obhajoby: čeština
Vedoucí práce: Mgr. Ondřej Švec, Ph.D.
Oponent(i): doc. Jakub Jirsa, Ph.D.
Datum obhajoby: 07.09.2022 **Místo obhajoby:** Praha
Termín: řádný

Průběh obhajoby: Tereza Martinovská představila svoji bakalářskou práci s názvem Láska není švédský stůl. Autorka se soustředí na řeč z Platónova dialogu Symposium autora komedií Aristofana, který se přidává k oslavným řečem na Eróta a vypráví mýtus o původu lásky. Podle Aristofana byli původně čtyřnozí a čtyřruční lidé rozezleným Diem rozseknuti na dvě části a nyní nešťastně bloudí světem, dokud nenaleznou svou ztracenou polovinu a nespojí se s ní v sexuálním aktu. Aristofanes formuluje pojetí lásky jako touhu po splynutí s vlastní druhou polovičkou. Bakalářská práce se zabývá dvěma moderními filosofickými interpretacemi Aristofanova mýtu, jejichž autory jsou Emmanuel Lévinas a Robert Solomon. Zatímco Lévinas Aristofanův mýtus kritizuje jako egoistickou a incestní formu lásky, ve které osoba hledá pouze sebe sama a zapomíná na nekonečnou jinakost Druhého, Solomon mýtus o lásce jako splynutí dvou polovin považuje za přínosný, neboť jde formu lásky, jež má za podmínku rovnost partnerů nebo partnerek a která neopomíná důležitou roli tělesnosti. Pojetí obou autorů otevírá mnoho zajímavých otázek. Lévinasova kritika a jeho následná pozitivní formulace asymetrického erotického vztahu sice uchovává jinakost Druhého, ale tato jinakost je založena na pohlavní diferencí, a navíc je formulována jazykem stereotypního pohledu na ženy. Solomon, jež klade partnerský vztah jako vztah rovnosti se zase obtížně vypořádává s tím, že ve splynutí polovin dochází k rozplynutí individuální identity ve společném „my“.

Následoval posudek vedoucího práce, dr. Švece. Podle vedoucího je celá práce psána v jasných a nezdánlivě elegantně stylizovaných větách, doprovázených množstvím dobře vybraných příkladů z

milostné literatury i mytologie. Skvěle promyšlená osnova dává čtenáři možnost postupovat od původního Aristofanova mýtu o lásce jako znovunavázání ztracené jednoty k postupné problematizaci tohoto původního obrazu, poukázáním na tenze, jimž dává vzniknout, a limity, v jejichž rámci ho lze považovat za žádoucí vodítko našeho sebeepochopení coby milujících. Vedoucí představil kritiku aurčiny interpretace pasáže 192b ze Symposia, druhý bod kritiky se týkal interpretace Emmanuela Lévinase (rodičovství a erotická láska).

Oponent, doc. Jakub Jirsa, uvedl, že práce je jasně a logicky strukturována: Aristofanés – Solomon – Lévinas – závěr. Text je velmi čtivý a jasný; navzdory složitému textu mýtu a Lévinasově jazyku v Totalitě a nekonečnu a jiných spisech, píše autorka zcela srozumitelně a v mnoha ohledech i přesvědčivě. Z práce je patrné, že autorka je jednoznačně schopná zpracovat náročné filosofické téma, porozumět a interpretovat zásadní texty a samostatně nad nimi uvažovat. V poslední, čtvrté kapitole oponent oceňuje autorčin vlastní přínos k celé debatě a vystižení skutečně zajímavých témat. Myslím si, že stojí za to vyzdvihnout rozbor dvojí vzájemné asymetrie vztahu na s. 44-45 (popisovaný vztah je vždy asymetrický „z obou stran“, pojetí lásky či erotického vztahu na základě symetričnosti „jak já tobě, tak ty mně“ je ve výsledku dosti „ploché“) a úvahu o neopětování lásky či jejích karikaturách (s. 45-46). Následovala debata o námitkách z obou posudků. Autorka dokázala velmi dobře reagovat na všechny námitky a otázky.

Klasifikace obhajoby:

výborně (1)

Předseda komise:

prof. James Hill, Ph.D.

.....

Členové komise:

doc. Mgr. Jakub Čapek, Ph.D.

.....

prof. Mgr. Miroslav Petříček, Dr.

.....